

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Quàm virtuosa ac splendida meritò esse debeat militantis Ecclesiae vita 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

DE VITA CHRISTIAN. 51

charismata, per quæ ad cœleste pertingitur regnum, Ex quibus cōstat, quam virtuosam, exemplarem, timoratam, charitatiuamq; vitam ducere omnes teneantur Christifideles. Hoc quippe Dominus Iesus Christus protestatus est, priuam ac principalissimum esse mandatum, vt diligant Deum toto *Matth. 2* corde, tota mente, totaq; anima & viribus totis, proximos quoque spiritali amore, sicut se ipsos. Hoc item necessarium esse edocuit, vt in cunctis, quæ agimus, oculus noster sit simplex, id est, intentio recta, sic vt ad finem salu *Matth. 6.* brem per media conuenientia ac proportionata tendamus, Ad ista insuper comprobanda possent ex epistolis beatorum Apostolorum Iacobi ac Ioannis plura induci, quorum iam sententia competenter est tacta, quæ & infra suis poterunt locis commemorari.

*Quam virtuosa ac splendida merito
esset militantis Ecclesie vita-*
Artic. VI.

Cias quomodo te oporteat *1. Tim. 3.*
cōuersari in domo Dei, quæ
est ecclesia Dei viui, colūna
& fir-

Cant. 4.

& firmamētū veritatis. Ecclesia Christi in hoc exilio militans multis rebus in scripturis cōparatur, ac diuersa nomina sortitur præclara, & eminentissimè cōmendatur: præsertim in Canticis canticorum, in quibus turri Dauid, eqtatu Dei, vineæ, horto, fonti, multisq; alijs assimilatur rebus nobilibus. Insuper sponsa, filia, amica, soror, columba & immaculata ac vnica nominatur sponsi cœlestis, creatoris, saluatoris ac Dei: quæ omnia sunt appellationes præeminēter amorosè, suauissimæ atq; dignissimæ. Ex quibus elucidatur, quàm amorosè, fideliter, & cōfiatè vnæqueq; anima Christiana debeat saluatori suo iugiter adhærere, vniri ac obsequi, ipsa quoq; cōmunitas ecclesiasticæ politię seu plebis: quoniam sicut sponsa ad suū afficitur spōsum, & sicut filia ad parentē, amica ad amicū, soror ad fratrem, tam amorosè, fideliter ac robustè debet vnæquæque Christiana personam affici Christo, & ei stabiliter adhærere: nulloq; modo cōtrariū admittere amatorē, nec aliquid offensiuum sponsi cōmittere, neq; per omissionē peccare: præsertim cū incōparabiliter maior sit ratio, fortior causa,

H.
Chri-
rebus
a no-
entif.
Canti-
David,
mul-
libus.
r. co-
nomi-
alua-
bella-
uauif-
eluci-
& cō-
na de-
erere,
nuni-
quo-
r spō-
ica ad
rosē,
æque
o, & ei
lo cō-
liquid
q3 per
m in-
ortior
causa,

DE VITA CHRISTIAN. 53

causa, multipliciusque incitamentum animæ Christianæ amandæ ac venerandi spōsum cœlestem, quàm alicui proli amandi carnales parentes, carnalemque sponsum, fratrem siue amicum. Denique militantem ecclesiam Christus in Euangelio vbertim appellat regnū cœlorum: quo constat, quod cœlestem debeat ducere vitam in terris, & instar triumphantis Ecclesiæ esse ordinata in omnibus. Vnde Ioannes in Apoc. fatetur, quod vidit eam descendētem de cœlo: Et mysticè quoque de ea exponitur, quod dictū est Moyse: Inspice & fac iuxta exemplar, quod tibi in monte monstratum est. Sic etenim Christus ipsam in terra instituit, prout ei secundum naturam assumptam fuit in altitudine suæ contemplationis monstratum à superbeatissima Trinitate. Præ-
terea soli altissimo Deo patriæ cultus debetur, atque ad hoc rationalis creatura est condita, ut tota sua conversatio sit cultus ac veneratio creatoris: ad sui ipsius salutem ac proximorum auxilium, ut sit deuota & honorifica circa Deum, decora atque composita in se. profusa & communicatiua ad proximos. Nullus quippe sane mentis

Matth. 25.

Apoc. 21.

Creatura rationalis ad quid condita sit.

3 cogit

cogitare aut apprehendere siue audire debet Deum honorabilitatis, excellentiæ ac maiestatis penitus infinitæ, absque ipsius admiratione, amore ac honorificentia singulari, nec absque sui ipsius interna incuruatione, inclinatione, imò & profundissima prostratione, coram tam supereminētissimo Deo, ac resiltione tremebunda in propriam paruitatem. Porro Ecclesiam consideremus tanquam congregationem ex hominibus taliter Deum verū colentibus, amantibus atque timentibus adunatam: quorum tota vita sit seruitus superdignissimi creatoris, procuratio quoque propriæ felicitatis, & ædificatio ac subuentio proximorum, Quid igitur comparatione huiuscemodi congregationis, residuum, generis humani, præsertim rebellium ministrorum adulterantiumque cum dæmonibus animarū est, quàm velut, incultissima sylua, rudissima lapidicina, rabidissima & beluina barbaries, quorum singula quæq; supposita sunt sterilia ligna, incircuncisaque saxa, indomita, foeda, pestilentia ac putrida membra? Denique congregatio ista tā *virtuosa & veri nominis ecclesiastica poli-*

*Ecclesia ut
sit structura.*

politia est præclara ac speciosa stru-
ctura, ædificium artificiosissimè atque
magnificè compaginatum ex rationa-
libus lapidibus, omni splendore gratiæ
decoratis, donorum luminibus expo-
litis, charitate Dei & proximorum cõ-
nexis, omni virtutum ac supernorum
charismatum munere perornatis.

Hæc congregatio est domus ac thro-
nus Dei commorantis in ea, cuius de-
thronus Dei.

litæ sunt esse cum huiusmodi filijs ho-
minum. Est item templum atque Ec-
clesia conditoris propter cultum &
honorificentiam, quæ ei indefinenter
exhibentur in ea. Imò & ipsa est sacri-
fium & holocaustum eiusdem: quo
niam seipsam offert ac totaliter man-
cipat cultui Dei sui. Est etiam Dei ci-
uitas omnipotentis per saluberrimam
pectoris pacem, qua inter sæculi huius
fluctus in Deo quiescit: & per iucun-
dam societatem, quam ad invicem ha-
bet, ac per sacramentorum suorum
communione. Est item exercitus
Dei, contra hostes diuini honoris ac
sux salutis iugiter dimicans. Qui hæc
ciuitatē verè ingreditur, necessariò ha-
bet ei⁹ militiã assumere, id est, statuta,
leges, ordinationes & mores sanctæ
c 4 Ecclē-

Templum
Dei.

Holocaustū
Dei.

Ciuitas Dei.

Exercitus
Dei.

Ecclesiæ fideliter obseruare. Similiter eos, qui hortum, vineam, agrum istum introeunt, necesse est per spiritalem culturam, salutarem obedientiam ac mentis stabilitatem radicari ac fundari in Deo. Hanc gloriosam Ecclesiam Deus ab ipsius exordio præ cunctis populis exaltauit, & suum amorem præcipuum, fauorem eximium ad ipsam monstrauit, familiarissimè se habendo ad ipsam in supernaturalibus multis effectibus, in præclaris miraculis ac diuinorum charissimatum infusionibus, exaudiendo preces ipsius, & viros eximie sanctitatis multiplici diuinorum munerum excellentia perornatos dirigendo ad ipsam, per quos eam mirabiliter sublimauit. Nec alijs nationibus talia sue charitatis iudicia vsquam ostendit.

De ruina Ecclesiæ. & immuni deformatione populi Christiani.

Artic. VII.

Hier. 2.

Quomodo conuersa es in prauum vinea aliena? Verterunt ad me dorsum, & non faciem. Verè, vt dici solet, oppo-